De raad van de gemeente Ooststellingwerf;

nr.

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2026;

gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4, eerste tot en met vierde lid, en zesde lid, 2.1.4a, eerste, tweede, derde, vijfde en zesde lid, 2.1.4b, tweede lid, 2.1.5 eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6 vierde lid, en 2.6.6, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

overwegende dat,

- burgers een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven;
- van burgers verwacht mag worden dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan;
- burgers die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving, onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen;
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen ter uitvoering van het beleidsplan als bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet met betrekking tot de ondersteuning bij de versterking van de zelfredzaamheid en participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen, beschermd wonen en opvang, en
- het noodzakelijk is om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving,

b e s l u i t :

vast te stellen de

VERORDENING MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING 2027

Artikel 1. Begripsbepalingen

Alle begrippen die in deze verordening gebruikt worden en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet (GemW).
In deze verordening wordt verstaan onder:

a. aanvraag: schriftelijk verzoek van een inwoner aan het college om een beslissing te nemen op het verzoek om een maatwerkvoorziening te verstrekken;
b. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
c. beleidsregels: Beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Ooststellingwerf;

d. bijdrage in de kosten: bijdrage als bedoeld in de artikelen 2.1.4 en 2.1.4a van de wet;
e. echtgenoot: geregistreerde partner als bedoeld in artikel 1.1.2 van de wet;
f. eigen kracht: de mate waarin een aanvrager zelfstandig, al dan niet met hulp van het sociale netwerk, mantelzorg, (boven)gebruikelijke hulp, algemeen gebruikelijke voorziening, algemene voorziening of andere voorziening in staat is tot zelfredzaamheid en participatie of wordt voorzien in de behoefte aan beschermd wonen of opvang, waarbij in beginsel verwacht wordt dat de aanvrager meewerkt aan het verminderen of wegnemen van de beperkingen;
g. financiële tegemoetkoming: een maatwerkvoorziening in de vorm van een geldbedrag die de inwoner in staat om de goedkoopst adequate voorziening aan te schaffen, mits dit een passende bijdrage levert aan de zelfredzaamheid en participatie van de aanvrager;
h. formele ondersteuning: ondersteuning geboden door:
   personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren maatschappelijke ondersteuning ingeschreven staat in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007), en die beschikken over een erkende registratie, kwalificatie en/of relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken, of;
   personen die aangemerkt zijn als Zelfstandige zonder personeel en die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren maatschappelijke ondersteuning zijn ingeschreven in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over een erkende registratie, kwalificatie en/of relevante diploma's die nodig zijn voor de uitoefening van de desbetreffende taken.
i. gesprek: het gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid van de wet;
j. heronderzoek: onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.9 van de Wet
k. hulpvraag: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;
l. informele ondersteuning: ondersteuning die wordt geboden door personen die behoren tot het sociaal netwerk of personen die niet beschikken over een voor de uit te voeren maatschappelijke ondersteuning erkende registratie, kwalificatie en/of diploma.
m. ingezetene: cliënt die hoofdverblijf heeft in de gemeente Ooststellingwerf;
n. mantelzorg: alle onbetaalde hulp aan een hulpbehoevende door iemand uit diens directe sociale omgeving. Ook minder intensieve hulp, de hulp aan huisgenoten en de hulp aan instellingsbewoners zijn meegenomen. Mantelzorg is hulp die verder gaat dan de zogenoemde 'gebruikelijke hulp'.
o. melding: eerste telefonische, digitale of fysieke contactmoment als bedoeld in artikel 2.3.2 eerste lid van de wet, waarbij de inwoner zich tot het college wendt met een hulpvraag op het gebied van zelfredzaamheid en participatie;
p. onderzoeksverslag: rapportage van het gesprek in kader van het wmo-onderzoek waarin in ieder geval het volgende is opgenomen welke hulpvraag er is, welke oplossingen er aanwezig zijn en kunnen worden geboden en tot welke resultaten dit moeten leiden;
q. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in de artikelen 1.1.1 en 2.3.6 van de wet;

r. pgb-plan: Door de cliënt die in aanmerking wenst te komen voor een pgb in te dienen plan, die wordt betrokken bij de beoordeling of voldaan is aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 2.3.6 lid 2 van de Wet, en waarin in ieder geval wordt opgenomen:
   - wie het pgb beheert;
   - welke ondersteuning of voorziening er met het pgb wordt ingekocht;
   - waar de ondersteuning of voorziening wordt ingekocht, waarbij onderscheidt wordt gemaakt tussen formele en informele ondersteuning;
   - aan welke doelen of welk resultaat de in te kopen ondersteuning dient bij te dragen.
   - op welke wijze de kwaliteit van de voorziening is gewaarborgd en duidelijk is dat de voorziening geschikt is voor het doel waarvoor het pgb wordt verstrekt.

s. uitvoeringsbesluit: Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

t. vervoersvoorziening: ondersteuning die betrekking heeft op het compenseren van een vervoersbeperking, en/of ondersteuning ten behoeve van het maatschappelijk participeren voor een persoon die beperkingen ondervindt in het verplaatsen en voor wie het gebruiken en/of bereiken van het openbaar vervoer niet mogelijk is.

u. wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

v. woonvoorziening: ondersteuning die betrekking heeft op het compenseren van het resultaatgebied als benoemd in artikel 2 onder c: het kunnen wonen in een geschikt huis. Een woonvoorziening kan zijn: een financiële tegemoetkoming voor verhuiskosten, een financiële tegemoetkoming voor de aanschaf van een roerende of onroerende woonvoorziening, of de verstrekking van een woonvoorziening in Natura of Pgb.

Artikel 2. De te bereiken resultaten

Een voorziening ten behoeve van de maatschappelijke ondersteuning kan in ieder geval betrekking hebben op:

a. het kunnen voeren van een gestructureerd huishouden;
b. het zich kunnen verplaatsen in en om de woning;
c. het kunnen wonen in een geschikt huis;
d. het zich lokaal kunnen verplaatsen;
e. het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren;
f. het hebben van contacten met medemensen en deelnemen aan recreatieve, maatschappelijke en religieuze activiteiten;
g. het kunnen uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen;
h. kortdurend verblijf en
i. beschermd wonen en opvang.

HOOFSTUK 2: melding, onderzoek en aanvraag

Artikel 3. Melding hulpvraag

1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld. De hulpvraag kan ook betrekking hebben op ondersteuning ten behoeve van de mantelzorger of de gebruikelijke zorger.
2. Het college bevestigt (schriftelijk) de ontvangst van de melding en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek.
3. In afwijking van het bepaalde in lid 1 dient een hulpvraag voor - uitsluitend - opvang te worden ingediend bij het college of de opvanginstelling.

Artikel 4. Cliëntondersteuning

Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze en onafhankelijke cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is en wijst de cliënt hierop, voorafgaande aan het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.

Artikel 5. Vooronderzoek

1. Het volgens artikel 3 bevoegde college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie.
2. Voor of tijdens het gesprek verschaft de cliënt het volgens artikel 3 bevoegde college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college hiervoor nodig zijn en waarover de cliënt redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. De cliënt verstrekt in ieder geval op verzoek een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.
3. Het volgens artikel 3 bevoegde college kan in overleg met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste lid als:

a. de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente;
b. een voorafgaand onderzoek gelet op het spoedeisende karakter op dat moment niet mogelijk of niet gewenst is;
c. als blijkt dat er sprake is van een enkelvoudige, niet gecompliceerde ondersteuningsvraag.

Artikel 6. Gesprek

1. Na het in het vorige artikel bedoelde vooronderzoek vindt een gesprek plaats met de cliënt.
2. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan het volgens artikel 3 bevoegde college, onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.

Artikel 7. Onderzoeksverslag

1. Het volgens artikel 3 bevoegde college of de hiervoor in artikel 3 lid 3 bedoelde instantie zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek na voltooiing van het onder lid 2.3.2 van de wet bedoelde onderzoek.
2. Als de cliënt van mening is dat het verslag onvolledig is of onjuistheden bevat, kan hij daarvan op een daarvoor bestemd deel van het verslag mededeling doen, onder aanvulling dan wel correctie zoals door hem bedoeld.
3. Het verslag voorziet in de mogelijkheid om door de cliënt in het verslag op eenvoudige wijze, voorzien van een ondertekening en datum, aan te laten geven dat deze in aanmerking wenst te komen voor een maatwerkvoorziening.

Artikel 8. Aanvraag

1. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan door of namens een cliënt schriftelijk of digitaal bij het college worden ingediend.
2. Het volgens artikel 3 bevoegde college merkt een ondertekend verslag van het onderzoek als aanvraag aan, indien de cliënt dat conform artikel 7, derde lid in het verslag heeft aangegeven.

Artikel 9. Advisering

Het volgens artikel 3 bevoegde college kan een daartoe aangewezen adviesinstantie om advies vragen.

Artikel 10. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb of als financiële tegemoetkoming wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
   a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
   b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is:
   c. indien van toepassing, de termijn waarop een voorziening technisch is afgeschreven;
   d. hoe de voorziening wordt verstrekt, en
   e. indien van toepassing, welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
   a. voor welk resultaat het pgb moet worden aangewend, waarbij verwezen kan worden naar het pgb plan;
   b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
   c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
   d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld;
   e. de voorwaarden voor uitbetaling van het persoonsgebonden budget en de wijze van uitbetaling van het persoonsgebonden budget, en
   f. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.

4. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een financiële tegemoetkoming wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
   - voor welk resultaat de financiële tegemoetkoming moet worden aangewend;
   - wat de hoogte van de financiële tegemoetkoming is en hoe hiertoe is gekomen;
   - de voorwaarden voor uitbetaling van de financiële tegemoetkoming en de wijze van uitbetaling;
   - of er sprake is van betaling van een bijdrage in de kosten en zo ja, de maximale hoogte en betalingsduur daarvan.
5. Als sprake is van de verplichting tot betaling van een bijdrage in de kosten, wordt van deze verplichting mededeling gedaan in de beschikking. Daarbij wordt tevens gemeld welk bestuursorgaan belast is met de bepaling van de hoogte van de bijdrage en de inning daarvan.

HOOFDSTUK 3: maatwerkvoorziening en pgb

Artikel 11. Algemene criteria maatwerkvoorziening

1. Het college neemt het verslag, indien aanwezig, als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.
2. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt:

a. indien cliënt aanspraak maakt of kan maken op een voorziening op grond van een andere wet, of indien cliënt met gebruik van eigen kracht, (boven)gebruikelijk hulp, sociaal netwerk of algemene of andere voorzieningen voldoende kan worden gecompenseerd;
b. indien de voorziening voor een persoon als cliënt algemeen gebruikelijk is;
c. indien het een voorziening betreft die de cliënt vóór de datum van het besluit heeft gerealiseerd, terwijl hij redelijkerwijs kon weten dat een melding als bedoeld in artikel 2.3.2 van de wet te verwachten was, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend of de noodzaak achteraf nog kan worden vastgesteld;
d. als de cliënt de gevraagde voorziening na de melding en vóór datum van besluit heeft gerealiseerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft gegeven of de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen;
e. voor zover de aanvraag betrekking heeft op een voorziening die aan inwoner al eerder is verstrekt in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling en de normale afschrijvingstermijn van de voorziening nog niet verstreken is, tenzij de eerder vergoede of verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen, of tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten;
f. als de voorziening niet noodzakelijk was geweest wanneer de cliënt rekening had gehouden met bestaande en bekende beperkingen en de te verwachten ontwikkelingen daarvan;
g. als deze gezien de beperkingen van de cliënt anti-revaliderend is.

3. Een cliënt komt alleen in aanmerking voor een maatwerkvoorziening als:

a. deze langdurig (langer dan zes maanden) noodzakelijk is, tenzij het gaat om een cliënt met een korte levensverwachting, in welk geval per definitie geacht wordt sprake te zijn van een langdurige noodzaak;
b. de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was en
c. de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig had gemaakt.

4. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, kiest het college de best passende oplossing. De prijs van de leverancier die hierbij de goedkoopst adequate voorziening kan leveren is doorslaggevend.

5. De hoofdregel is dat de ingangsdatum van de maatwerkvoorziening gelijk is aan de datum van de aanvraag. Hiervan kan worden afgeweken:
   a. als in de periode tussen de melddatum en de datum besluit voor het college de noodzaak is gebleken om de maatwerkvoorziening eerder toe te kennen;
   b. als voor de datum van melding door de cliënt een voorziening is getroffen en achteraf door het college de noodzaak nog kan worden vastgesteld om eerder toe te kennen.
6. In geval van bijzondere omstandigheden kan eerder of later toegekend worden.
7. Een maatwerkvoorziening wordt geweigerd als een cliënt de voorziening zelf al heeft aangeschaft voor de datum van de melding.
8. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte of vergoede voorziening de normale afschrijvingstermijn verstreken heeft tenzij:
   - de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
   - de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten, of
   - de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.

Artikel 12. Aanvaardbaar niveau van participeren

1. Er bestaat geen recht op een maatwerkvoorziening toe kennen als de inwoner op eigen kracht, met een algemeen gebruikelijke voorziening, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen.
2. Het college hoeft geen maatwerkvoorziening toe te kennen als er sprake is van een aanvaardbaar niveau van participeren.
3. Onder deelnemen aan het maatschappelijk verkeer wordt verstaan:
   - mensen ontmoeten;
   - contacten onderhouden;
   - boodschappen doen;
   - aan maatschappelijke activiteiten kan deelnemen;
   - zich kunnen verplaatsen.
4. Bij het bepalen van het te bereiken resultaat bij maatschappelijke participatie gaat het er om dat de belanghebbende, ondanks beperkingen, op gelijkwaardige voet met anderen in redelijkheid kan deelnemen aan het maatschappelijk verkeer.
5. De maatwerkvoorziening strekt er niet toe dat belanghebbende in exact dezelfde of betere positie wordt gebracht wordt gebracht dan waarin hij verkeerde voordat hij de maatwerkvoorziening nodig had.
6. Voor zover de hulpvraag alleen gericht is op het kunnen uitoefenen van recreatieve activiteiten, bestaat er alleen recht op een maatwerkvoorziening voor zover de specifieke recreatieve activiteit vóór het ontstaan van de beperkingen substantieel onderdeel uitmaakte van de weekinvulling van de aanvrager, met dien verstande dat het niet meer kunnen uitoefenen van deze activiteit een objectiveerbare belemmering in het maatschappelijk functioneren veroorzaakt en andere recreatieve activiteiten gelet op de beperkingen niet passend worden geacht.

Artikel 13. Eigen kracht

1. Onder eigen kracht wordt in ieder geval verstaan:
   a. Het aanspreken van een aanvullende zorgverzekering voor zover de inwoner daarover beschikking heeft en dit een passende bijdrage levert aan de oplossen van de hulpvraag.
   b. Het gebruik van Valys en/of van het flexi-tax tarief van de collectief vervoerder voor afstanden boven de 30 kilometer gerekend vanaf het woonadres van de aanvrager zoals bedoeld in artikel 25 van deze Verordening.
   c. Voor de melding reeds beschikken over een particuliere hulp in de huishouding.
   d. Gebruik maken of kunnen maken van een passende algemeen gebruikelijke voorziening
   e. Gebruik maken van de blijvers- of verzilverlening.
   f. Gebruik maken van, Dorpsondersteuning, Buurtsport en/of Welzijnscoaches.
   g. Deelname aan cursussen gericht op valpreventie aangeboden via de gemeente Ooststellingwerf.
   h. Gebruikmaking van ANWB-Automaatje of D.R.I.V.E.
   i. Ondersteuning door Budgetmaatjes (Scala) of vrijwillige thuisadministratie (Humanitas)
   j. Het hebben van een passende dagbesteding door betaald werk, vrijwilligerswerk, passend of aangepast werk op grond van sociale zekerheidswetgeving.
2. De mate waarin de inwoner met eigen kracht geheel of gedeeltelijk kan voorzien in de hulpvraag, wordt meegewogen in de beoordeling van het recht op en omvang van een maatwerkvoorziening.

Artikel 14. Gebruikelijke hulp

1. Gelet op artikel 2.1.3 Wmo, wordt hieronder het beoordelingskader weergegeven op grond waarvan beoordeeld wordt of een inwoner in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening ten behoeve van ondersteuning in de thuissituatie.
2. Gebruikelijke hulp is hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders/verzorgers, inwonende kinderen of andere huisgenoten en waarvoor geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt indien gebruikelijke hulp daadwerkelijk beschikbaar is en in de gegeven omstandigheden verwacht kan worden.
3. Het college maakt bij de beoordeling of de gebruikelijke hulp van de huisgenoot verwacht mag worden onderscheid tussen:
   a. Kortdurende situaties: er is uitzicht op herstel van het (gezondheids)probleem en de daarmee samenhangende beperkingen in de zelfredzaamheid en/of participatie van de cliënt. Het gaat hierbij over een periode van maximaal zes maanden binnen één jaar.
   b. Langdurende situaties: het gaat om chronische situaties waarbij naar verwachting de hulp bij de zelfredzaamheid en/of participatie langer dan zes maanden nodig is.
4. In kortdurende situaties verwacht het college dat huisgenoten de benodigde hulp volledig bieden, voor zover zij daarvoor feitelijk beschikbaar zijn en niet (dreigend) overbelast raken.
5. In langdurende situaties verwacht het college dat huisgenoten de gebruikelijke hulp bieden. Wat in het concrete geval gebruikelijke hulp is, bepaalt het college op basis van het individuele onderzoek.

6. Om vast te stellen of sprake is van ondersteuning die het gebruikelijke overstijgt, beoordeelt het college of er sprake is of kan zij van mantelzorg en of de noodzakelijke hulp uitstijgt boven de hulp die een persoon van dezelfde leeftijd zonder ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek nodig heeft. Het college houdt hierbij rekening met de volgende factoren:
   a. de samenstelling van het huishouden van cliënt, waaronder het aantal huisgenoten dat tot de leefeenheid behoort;
   b.de mate van toezicht, begeleiding en stimulans die de aanvrager nodig heeft gelet op de aanwezige beperkingen en in hoeverre er specialistische ondersteuning nodig is;
   c. de omvang van de ondersteuningsbehoefte die nodig is om de zelfredzaamheid en/of participatie van de aanvrager de vergroten;
   d. de mate van planbaarheid van de ondersteuning;
   e. de behoeften en mogelijkheden van de aanvrager.
7. Als de ondersteuning het gebruikelijke overstijgt en van huisgenoten kan worden verwacht dat zij deze hulp blijven bieden, bestaat er geen recht op een maatwerkvoorziening. Of dit verwacht mag worden onderzoekt het college aan de hand van de volgende factoren:
   a. relatie: de onderlinge relatie tussen de aanvrager en diens huisgenoot of huisgenoten die de hulp biedt;
   b. draagkracht en competentie: of de huisgenoot of huisgenoten in staat zijn de hulp te bieden gelet op diens geestelijke en lichamelijke welzijn en vaardigheden;
   c. draaglast: of het bieden van de noodzakelijke hulp geen overbelasting oplevert;
   d. compensatie: of de huisgenoot of huisgenoten de noodzakelijke hulp blijven bieden, ook zonder vergoeding;
   e. beschikbaarheid: is de huisgenoot daadwerkelijk aanwezig om de hulp te bieden.
8. Bij de belastbaarheid en bij (dreigende) overbelasting geldt dat er een verband moet zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp aan de cliënt waarbij de (dreigende) overbelasting ziet op spanningen door het werk of door andere factoren buiten de hulpverlening aan de cliënt om. In die gevallen moet de huisgenoot eerst een oplossing zoeken in de oorzaak van die spanningen. Als de (dreigende) overbelasting kan worden verminderd door het herinrichten van het werk of andere factoren buiten de hulpverlening aan de cliënt om, wordt dit eerst van de huisgenoot verwacht.
9. Als na onderzoek blijkt dat het bieden van de hulp die het gebruikelijke overtijgt in de gegeven omstandigheden niet van huisgenoten kan worden verwacht, kan er kortdurend aanspraak bestaan op een maatwerkvoorziening.
10. Voor zover aanspraak bestaat op een maatwerkvoorziening, dient deze erop te zijn gericht de eigen kracht van de aanvrager en diens sociale netwerk te vergroten.

Artikel 15. Algemeen gebruikelijke voorziening

1. In het onderzoek naar het recht op een maatwerkvoorziening wordt onderzocht in hoeverre de hulpvraag geheel of gedeeltelijk kan worden opgelost met gebruikmaking van een algemeen gebruikelijke voorziening.
2. Voor zover een algemeen gebruikelijke voorziening voorziet in het oplossen van de hulpvraag, bestaat er geen recht op een maatwerkvoorziening. Voor zover een algemeen gebruikelijke voorziening gedeeltelijk voorziet in het oplossen van de hulpvraag, wordt het recht op een maatwerkvoorziening daarop afgestemd.
3. Een voorziening is algemeen gebruikelijk als deze:
   I. niet specifiek bedoeld voor personen met een beperking,
   II. daadwerkelijk beschikbaar op de vrije markt,
   III. een passende bijdrage levert aan het vergroten van de zelfredzaamheid of participatie
   IV. financieel kan worden gedragen met een inkomen op minimumniveau.
4. Of een voorziening gedragen kan worden met een inkomen op minimumniveau wordt mede beoordeeld op grond van of de voorziening naar algemeen aanvaarde maatschappelijke opvatting onder de gehele bevolking gangbaar is te achten, waarbij ook rekening mag worden gehouden met het tweedehands aanbod voor zover daarbinnen passende voorzieningen beschikbaar zijn.
5. De voorziening kan in ieder geval financieel gedragen worden als de kosten binnen een termijn van 36 maanden kunnen worden terugbetaald bij een aflossing van 5% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm.

Artikel 16. Mantelzorg

1. Mantelzorg is vrijwillige onbetaalde zorg en kan niet worden verplicht; de hulpverlening is gebaseerd op de sociale relatie tussen de inwoner en mantelzorger. Mantelzorg overschrijdt de omvang van gebruikelijke hulp. Ook andere personen (sociale netwerk) kunnen mantelzorg verlenen.
2. Het college onderzoekt de mogelijkheden van ondersteuning door of door middel van mantelzorg en onderzoekt daarbij ook de belastbaarheid van (potentiële) mantelzorgers.
3. Als de inwoner voldoende wordt gecompenseerd met hulp van een mantelzorger, dan bestaat er geen recht op een maatwerkvoorziening.
4. Is er geen mantelzorger beschikbaar en is ondersteuning nodig, dan kan er recht bestaan op een maatwerkvoorziening.
5. Indien na onderzoek blijkt dat de mantelzorger door het leveren van mantelzorg niet meer in staat is huishoudelijke taken uit te voeren, kan er kortdurend recht bestaan op inzet van huishoudelijke ondersteuning voor zover voorliggende mogelijkheden niet passend of toereikend zijn.
6. Gedurende de indicatie voor huishoudelijke ondersteuning zoals bedoeld in het vorige lid, wordt toegewerkt naar een situatie waarin de balans binnen het gezinssysteem voldoende is hersteld en waarbij beoogt wordt een langdurige stabiele situatie te realiseren.

Artikel 17. Criteria voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid en participatie

1. De aanvrager komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening, concrete ondersteuningsvormen zoals individuele begeleiding, dagbesteding of een woon- of vervoersvoorziening, voor zelfredzaamheid of participatie indien hij niet in staat is om de beperkingen die hij in zijn zelfredzaamheid of participatie ondervindt te verminderen of weg te nemen:
   - op eigen kracht;
   - met gebruikelijke hulp;
   - met gebruikmaking van aanspraken op grond van voorliggende wetgeving;
   - met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk;
   - met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen of
   - met gebruikmaking van algemene voorzieningen.
2. Geen maatwerkvoorziening gericht op zelfredzaamheid en participatie wordt verstrekt indien de cliënt geen ingezetene is van de gemeente.
3. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven,
   a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
   b. tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten, of
   c. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.

Artikel 18. Beschermd wonen en opvang

De gemeente Ooststellingwerf volgt het beleid van de gemeente Leeuwarden in haar rol als centrumgemeente ten aanzien van de regionale voorzieningen Beschermd wonen en opvang (maatschappelijke opvang, OGGZ, Verslavingszorg) zoals vastgesteld in de geldende Verordening Wmo, de Beleidsregels Wmo en het Financieel Besluit van de gemeente Leeuwarden, voor zover het veranderingen betreft die voortvloeien uit de verantwoordelijkheden zoals vastgelegd in de gemeenschappelijke regeling ‘Centrumregeling samenwerking sociaal domein Friese gemeenten’.

Artikel 19. Beoordelingskader passend wonen

1. Inwoners dienen er in beginsel zelf zorg voor te dragen dat zij wonen in een voor hen adequate woning. Hierbij wordt de voorzienbaarheid van ouderdomsbeperkingen of beperkingen vanwege een reeds aanwezige diagnose en de mate waarop daar al dan niet is geanticipeerd meegewogen in het onderzoek naar een woonvoorziening.
2. Compensatie bij hulpvragen ten aanzien van passend wonen wordt in beginsel geleverd via een vergoeding voor verhuiskosten.
3. Of een vergoeding voor verhuiskosten in het individuele geval een passende voorziening is, wordt beoordeeld aan de hand van de volgende criteria:
   a. het woningaanbod/de beschikbaarheid van aangepaste of eenvoudig aan te passen woningen
   b. kostenvergelijking tussen eigen woning aanpassen en verhuizen
   c. de medisch aanvaarbare termijn in verband met wachttijd
   d. verandering in woonlasten en wooncomfort bij verhuizing
   e. of aanvrager eigenaar of huurder is en/of gaat worden
   f. de sociale/maatschappelijke binding vanwege gebruikmaking van voorzieningen in de huidige woonomgeving van in de inwoner/aanvrager waaronder werk, vrijetijdsbesteding en nutsvoorzieningen.
   g. de binding van de inwoner aan zijn huidige leefomgeving vanwege nabijheid van vrienden/familie/sociaal netwerk/mantelzorger.
   h. de bereidwilligheid van de inwoner om te verhuizen
4. Indien een vergoeding voor verhuiskosten niet passend wordt geacht, wordt beoordeeld of passend wonen kan worden bereikt door het plaatsen van een losse woonunit in bruikleen.
5. Indien een losse woonunit niet de goedkoopst adequate voorziening is, of indien de plaatsing van de unit feitelijk gezien niet mogelijk is vanwege ruimtegebrek of andere praktische belemmeringen, kan er een maatwerkvoorziening worden verstrekt in de vorm van een aanbouw of verbouw van de huidige woning.
6. Een maatwerkvoorziening voor aanbouw of verbouw van de huidige woning, kan worden geleverd via een eenmalig persoonsgebonden budget of via een financiële tegemoetkoming.
7. Er bestaat alleen recht op een voorziening voor woningsanering als de sanering medisch noodzakelijk is om normaal gebruik van de woning te kunnen blijven maken. Hierbij wordt de mate waarin de inwoner zich heeft ingezet om adequaat zorg te dragen voor de woning door het uitvoeren van onderhoud welke naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid van de inwoner verwacht mag worden en de in hoeverre bij inrichtingskeuzes rekening is gehouden met de materialen in relatie tot de ervaren klachten.
8. Een voorziening voor woningsanering beperkt zich tot de meest gebruikte woonruimten, waaronder in ieder geval de woonkamer en slaapkamer van de inwoner.

Artikel 20. Specifieke voorwaarden woonvoorzieningen

1. Compensatie ter zake van een hulpvraag die ziet op het normale gebruik van de woning wordt bij voorkeur geleverd via ondersteuning bij een verhuizing.
2. Geen woonvoorziening wordt verstrekt:
   a. voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen;
   b. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft, anders dan automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting;
   c. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is;
   d. Indien de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college.
3. De volgende woonruimten zijn uitgesloten voor het plaatsen van een woonvoorziening: hotels/pensions, trekkerswoonwagens, toer- en stacaravans, kloosters, tweede woningen, vakantiewoningen, recreatiewoningen, gehuurde kamers, specifiek op gehandicapten en ouderen gerichte woongebouwen voor wat betreft voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten of voorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie kunnen worden gerealiseerd en (pre) mantelzorgwoningen.
4. Het college verstrekt alleen een woonvoorziening of woningaanpassing ten behoeve van een woonwagen indien aan de volgende vereisten wordt voldaan:
   a. de technische levensduur van de woonwagen is nog minimaal vijf jaar, én
   b. de standplaats komt niet binnen vijf jaar voor opheffing in aanmerking, én
   c. de woonwagen stond ten tijde van de indiening van de melding op een binnen de gemeente Ooststellingwerf, formeel als zodanig aangemerkte standplaats.
5. Het college verleent alleen een woonvoorziening of woningaanpassing ten behoeve van een woonschip indien:
   a. de technische levensduur van het woonschip nog minimaal vijf jaar is, én
   b. het woonschip nog minimaal vijf jaar op de ligplaats mag blijven liggen.
6. Indien de technische levensduur van de woonwagen of het woonschip minder dan vijf jaar is of de standplaats van de woonwagen binnen vijf jaar voor opheffing in aanmerking komt of het woonschip niet tenminste nog vijf jaar op de ligplaats mag liggen, zal het college een maximumbedrag voor de aanpassingskosten bepalen.

7. Het college verleent slechts een maatwerkvoorziening in de aanpassingskosten van een binnenschip indien de aanpassing betrekking heeft op het voor de schipper, de bemanning en hun gezinsleden bestemde gedeelte van het verblijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel V, van het Binnenschepenbesluit (Stb. 1987, 466), van een binnenschip, dat:
   a. in het register, bedoeld in artikel 783 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek als zodanig te boek is gesteld op de wijze omschreven in de maatregel te boek gestelde schepen 1992; én
   b. bedrijfsmatig wordt gebruikt, hetzij voor het vervoer van goederen, daarbij blijkens de meetbrief bedoeld in het metingbesluit binnenvaartuigen 1978 een laadvermogen van tenminste 15 ton hebbend, of voor het vervoer van meer dan 12 personen buiten de in de aanhef bedoelde personen.

Artikel 21. Respijtvoorziening

1. In het onderzoek naar de noodzaak tot het treffen van een maatwerkvoorziening ter ontlasting van de mantelzorger (respijtvoorziening), worden de volgende onderwerpen betrokken:
   a. geobjectiveerde informatie waaruit overbelasting blijkt;
   b. indien nodig: extern advies inwinnen op de overbelasting en/of belastbaarheid te objectiveren;
   c. de duur van de inzet van een respijtvoorziening indien dit nodig is om de overbelasting op te heffen of te verminderen tot een aanvaardbaar niveau.
2. In het onderzoek wordt de belasting en belastbaarheid van de mantelzorger beoordeeld waarbij het uitgangspunt is dat het adequaat compenseren van de beperkingen van de ontvanger van de mantelzorg voorop staat.
3. Indien de huisgenoot die boven-gebruikelijke hulp levert als bedoeld in deze Verordening, in aanmerking wil komen voor een maatwerkvoorziening ter ontlasting (respijtvoorziening), wordt eerst onderzocht in hoeverre er aanspraak bestaat op ouderschaps/zorgverlof en voorliggende vormen van (kinder)opvang.

Artikel 22. Specifieke voorwaarden kortdurend verblijf

Een maatwerkvoorziening voor kortdurend verblijf wordt slechts verstrekt, indien:

a. de cliënt wegens zijn beperkingen, chronisch psychische of psychosociale problemen, permanent toezicht nodig en dit wordt geleverd door een gebruikelijke hulp en/of mantelzorger thuis;
b. de persoon die gebruikelijke hulp en/of mantelzorg verleent dit gedurende ten minste vier etmalen per week doet;
c. het noodzakelijk is dat de persoon die boven gebruikelijke hulp en/of mantelzorg verleent ontlast wordt.

Artikel 23. Criteria hulp bij het huishouden

1. Een maatwerkvoorziening voor hulp bij het huishouden wordt slechts verstrekt, indien:
   a. de cliënt niet in staat is tot het voeren van een gestructureerd huishouden;
   b. er geen algemeen gebruikelijke of voorliggende voorzieningen aanwezig zijn;
   c.er geen sprake is van gebruikelijke hulp en
   d. voor het uitvoeren van huishoudelijke taken, exclusief onderhoud aan de tuin.
2. Bij het beoordelen van de vorm, duur, intensiteit en frequentie van de inzet van huishoudelijke ondersteuning wordt gebruik gemaakt van het HHM normenkader Huishoudelijke ondersteuning welke deel uitmaakt van de Beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning 2027 Ooststellingwerf.

Artikel 24. Criteria begeleiding

1. Een cliënt kan in aanmerking komen indien hij door zijn beperkingen onvoldoende zelfredzaam of in staat tot participatie is en de cliënt hierdoor beperkingen ervaart op het gebied van:
   a.de sociale redzaamheid;
   b. het bewegen en verplaatsen;
   c. het psychisch functioneren;
   d. het geheugen en de oriëntatie;
   e .het vertonen van probleemgedrag.
2. Bij het beoordelen van de vorm, duur, intensiteit en frequentie van de inzet van begeleiding wordt gebruik gemaakt van het HHM normenkader Begeleiding welke deel uitmaakt van de Beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning 2027 Ooststellingwerf.
3. Het college draagt zorg voor het noodzakelijk vervoer naar (de locatie van) groepsbegeleiding. Binnen het gecontracteerde aanbod is vervoer bij de indicatie voor dagbesteding inbegrepen.
4. Voor zover de aanbieder het noodzakelijk vervoer niet biedt of kan bieden, kan cliënt aanspraak maken op een indicatie voor vervoer tenzij:
   - cliënt zelfstandig lopend, al dan niet gebruik makend van een (vervoers-) hulpmiddel, de locatie van de groepsbegeleiding kan bereiken of zelfstandig met een vervoermiddel of openbaar vervoer kan reizen;
   - cliënt met beschikbare hulp van personen uit zijn sociale netwerk of vrijwilligers kan reizen of op een ander kan worden begeleid;
   - cliënt kiest voor een locatie groepsbegeleiding die niet de dichtstbijzijnde passende locatie is. In dat geval kan slechts aanspraak bestaan op vergoeding voor vervoerskosten gebaseerd op de dichtstbijzijnde passende locatie.

Artikel 25. Specifieke criteria vervoer

1. Een cliënt kan in aanmerking komen voor een vervoersvoorziening, indien hij beperkingen ondervindt in het verplaatsen en het gebruiken en/of bereiken van het openbaar vervoer niet mogelijk is.
2. Een voorziening ter compensatie van een vervoersbeperking ofwel ten behoeve van maatschappelijke participatie, wordt bij voorkeur geleverd in de vorm van een financiële tegemoetkoming voor de kosten van collectief vervoer. Het staat de cliënt vrij om te kiezen voor verstrekking in natura of pgb.
3. De ritafstand die voor financiële tegemoetkoming in aanmerking komt bedraagt maximaal 30 kilometer gerekend vanaf de woonplaats van de cliënt. Reist de cliënt verder dan geldt het tarief van de vervoerder.
4. Er bestaat recht op maximaal 1.500 kilometer op jaarbasis. Op grond van bijzondere individuele omstandigheden kan er recht bestaan op ophoging van het aantal kilometers, met een maximum van 2.000 op jaarbasis.
5. In afwijking van lid 3 mag een cliënt naar de volgende puntbestemmingen reizen:
   - Wilhelmina Ziekenhuis Assen
   - Ziekenhuis Nij Smellinghe Drachten
   - Ziekenhuis UMCG Groningen
   - Martini Ziekenhuis Groningen
   - Oog en Welzijn locatie Grou
   - Ziekenhuis De Tjongerschans Heerenveen
   - Bethesda Ziekenhuis Hoogeveen
   - Bergman Kliniek Hoogeveen
   - Ziekenhuis MCL Leeuwarden
   - Antonius Ziekenhuis Sneek
6. Op medische indicatie kan de ingezetene voor begeleiding bij vervoer in aanmerking komen.

Artikel 26. Specifieke criteria rolstoel

Een cliënt kan in aanmerking komen voor een rolstoel voor het dagelijks zittend gebruik voor het zich verplaatsen in en om de woning, maar niet voor een rolstoel voor incidenteel gebruik. Sportrolstoelen worden niet gezien als rolstoelen voor incidenteel gebruik maar als sportvoorziening.

Artikel 27. Specifieke criteria verhuis- en inrichtingskosten

1. Een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten kan worden toegekend indien dit de goedkoopst adequate voorziening is.
2. Een tegemoetkoming in de kosten als bedoeld in het eerste lid van dit artikel voor verhuis- en inrichtingskosten bedraagt een vast bedrag van € 3.000,-.
3. Een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten wordt afgewezen indien;

- betrokkene voor het eerst verhuist naar een zelfstandige woonruimte;
- betrokkene verhuist naar een woning die niet geschikt is voor permanente bewoning;
- betrokkene is verhuisd naar de voor hem op dat moment niet meest geschikte woning;
- de verhuizing niet bijdraagt aan het opheffen of verminderen van de beperkingen;
- betrokkene verhuist naar een Wlz-instelling;
- betrokkene verhuist vanuit een geschikte woning;
- de kosten voor het aanpassen van de woning zijn lager dan de tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten.

Artikel 28. Algemene regels over het pgb

1. Indien de cliënt dit wenst, verstrekt het college hem een persoonsgebonden budget dat de cliënt in staat stelt de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken.
2. Een persoonsgebonden budget wordt verstrekt indien:
    - de cliënt naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat is te achten tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, in staat is te achten de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;
    - de cliënt zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat hij de maatwerkvoorziening als persoonsgebonden budget wenst geleverd te krijgen en
    - naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.
3. Bij het beoordelen van de kwaliteit als bedoeld in het tweede lid, onder c, weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt.
4. Een cliënt komt niet in aanmerking voor een pgb indien:
    - de cliënt het door hem in te dienen plan inzake het door hem gewenste pgb niet overlegt;
    - er sprake is van financiële problemen bij de cliënt, tenzij op de cliënt financieel toezicht wordt uitgeoefend door bijvoorbeeld een kredietbank.

5. De volgende voorwaarden worden gehanteerd bij het verstrekken van een pgb:
   - een eenmalige uitkering bij beëindiging van de pgb relatie met de aanbieder is toegestaan;
   - reiskostenvergoeding is toegestaan;
   - de betaling kan per maand of per uur, naar gelang de wens van de cliënt;
   - administratiekosten mogen van het pgb niet worden betaald;
   - bemiddelingskosten zijn niet toegestaan;
   - een feestdagenvergoeding is niet toegestaan en
   - een eenmalig pgb, los van de SVB, wordt rechtstreeks aan de leverancier betaald.
6. Degene die de ondersteuning biedt kan niet tevens het pgb namens de budgethouder beheren.
7. Het college kan nadere regels stellen ter beoordeling van hetgeen bedoeld in lid 2 van dit artikel.

Artikel 29. Beheer van het pgb

1. Het college kan een pgb weigeren als degene die het pgb beheert, beperkingen ondervindt in zijn zelfredzaamheid waardoor getwijfeld wordt aan het verantwoord kunnen uitvoeren van de beheerstaken behorend bij een pgb.
2. Voor zover het beheer wordt uitgevoerd door een ander, dient degene die namens de budgethouder het beheer uitvoert voldoende vaardig te zijn om zowel de administratief-financiële, zorginhoudelijke taken als ook de communicatie daarover op verantwoorde wijze uit te kunnen voeren.

Artikel 30. Algemene regels over de hoogte van het pgb

1. Bij de bepaling van de hoogte van het pgb wordt mede aandacht besteed aan een door de cliënt in te dienen plan inzake het door hem gewenste pgb.
2. Het pgb wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken.
3. Het pgb wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering.
4. De hoogte van het pgb wordt afgesteld op de laagste prijs die het college verschuldigd is voor de corresponderende voorziening in natura.
5. De hoogte van het pgb-tarief voor de inkoop van formele ondersteuning voor begeleiding in groepsverband, begeleiding individueel, hulp bij het huishouden en kortdurend verblijf is maximaal 90% van de kostprijs voor zorg in natura.

Artikel 31. Specifieke regels over de hoogte van het pgb hulp bij het huishouden

De hoogte van het pgb in verband met het kunnen voeren van een gestructureerd huishouden is afhankelijk van het toegekende aantal uren hulp waarmee het resultaat gerealiseerd kan worden.

Artikel 32. Specifieke regels over de hoogte van het pgb bij roerende woonvoorziening

1. Het pgb voor een roerende woonvoorziening en de eventueel daarmee samenhangende kosten van onderhoud, verzekering, keuring en reparatie wordt vastgesteld op basis van de tegenwaarde van de voor de gemeente goedkoopst passende voorziening (zo mogelijk uit het kernassortiment), zoals dat door het college aan de leverancier of de woningcorporaties wordt betaald (onder aftrek van het kortingspercentage dat door de leverancier wordt geboden).
2. Voor voorzieningen die buiten het kernassortiment vallen wordt de hoogte van het pgb vastgesteld aan de hand van één of meer offertes.

Artikel 33. Specifieke regels over de hoogte van het pgb voor een woningaanpassing

1. De hoogte van het pgb voor een woningaanpassing en de daarmee eventueel samenhangende kosten van onderhoud, verzekering, keuring en reparatie wordt bepaald op basis van een voorcalculatie of aan de hand van door de cliënt opgevraagde vergelijkbare offertes, waarbij de prijs van de leverancier die de goedkoopst adequate voorziening kan leveren doorslaggevend is. De gemeente is gemachtigd om een tegenofferte op te vragen.
2. Bij de berekening van de hoogte van een pgb voor de kosten van een woningaanpassing worden enkel de volgende kosten meegerekend:
   a. De aanneemsom (hierin begrepen de loon- en materiaalkosten) voor het treffen van de voorziening. Indien de voorziening in zelfwerkzaamheid wordt getroffen, vervalt de post loonkosten en worden alleen de materiaalkosten vergoed.
   b. Het architectenhonorarium tot ten hoogste 10% van de aanneemsom met dien verstande dat dit niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald in DNR 2011 van de BNA. Alleen in die gevallen dat het noodzakelijk is dat een architect voor de woningaanpassing moet worden ingeschakeld worden deze kosten subsidiabel geacht. Het betreft dan veelal de ingrijpender woningaanpassingen.
   c. De kosten voor het toezicht op de uitvoering, indien dit noodzakelijk is, tot een maximum van 2% van de aanneemsom.
   d. De leges voor zover deze betrekking hebben op het treffen van de voorziening.
   e. De verschuldigde en niet verrekenbare of terugvorderbare omzetbelasting.
   f. Renteverlies, dat ontstaat indien de cliënt noodzakelijke betaling aan derden moet doen voordat tot vergoeding is overgegaan, maar uitsluitend indien deze betalingen verband houden met de bouw dan wel het treffen van voorzieningen.
   g. De prijs van bouwrijpe grond indien de aanschaf van de grond noodzakelijk is omdat niet binnen de oorspronkelijke kavel gebouwd kan worden.
   h. Na de oorspronkelijke raming ontstane kosten, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzien konden worden, mits het college schriftelijk toestemming geeft voor de uitgave van deze extra bedragen.
   i. De kosten van noodzakelijk technisch onderzoek en voor advisering over de te treffen aanpassing.
   j. De kosten van heraansluiting op de openbare nutsvoorziening.

Artikel 34. De hoogte van het pgb voor een vervoersvoorziening

1. Het pgb voor vervoersvoorzieningen en de eventueel daarmee samenhangende kosten van onderhoud, verzekering, keuring en reparatie, is gelijk aan de tegenwaarde van het bedrag dat de gemeente heeft bedongen, of zou hebben bedongen indien zij de vervoersvoorziening zelf zou hebben ingekocht.
2. Voor voorzieningen die buiten het kernassortiment vallen, wordt de hoogte van het pgb vastgesteld aan de hand van één of meer offertes.
3. Het pgb voor aanpassingen aan een auto is beperkt tot aanpassingen die geplaatst of overgeplaatst worden in een auto met een economische levensduur van tenminste vijf jaar.

Artikel 35. De hoogte van het pgb voor een rolstoel

1. Het pgb voor een rolstoel, niet zijnde een sportrolstoel, wordt vastgesteld op basis van de tegenwaarde van de goedkoopst adequate voorziening, zoals dat door het college aan de gecontracteerde leverancier wordt betaald.
2. Ten behoeve van onderhoud en reparatie van de vervoersvoorziening kan dit bedrag verhoogd worden met een door de gemeente te bepalen bedrag per jaar, dat gelijk is aan de gehanteerde prijzen van de door de gemeente gecontracteerde leverancier. Hierbij wordt uitgegaan van de gemiddelde gebruiksduur van de voorziening.
3. Voor voorzieningen die buiten het assortiment vallen, wordt de hoogte van het pgb vastgesteld aan de hand van één of meer offertes.

Artikel 36. De hoogte van het pgb voor een sportvoorziening

Het pgb voor een sportvoorziening en de daarmee eventueel samenhangende kosten van onderhoud, verzekering, keuring en reparatie wordt bepaald aan de hand van door de cliënt opgevraagde vergelijkbare offertes, waarbij de prijs van de leverancier die de goedkoopst adequate voorziening kan leveren doorslaggevend is. De gemeente is gemachtigd om een tegenofferte op te vragen, waarbij de economisch meest voordelige uitgangspunt is voor verdere besluitvorming.

Artikel 37. De hoogte van het pgb voor begeleiding

1. De hoogte van het pgb in verband met begeleiding individueel is afhankelijk van het toegekende aantal uren begeleiding waarmee het resultaat gerealiseerd kan worden.
2. De hoogte van het pgb in verband met begeleiding in groepsverband is afhankelijk van het aantal toegekende dagdelen begeleiding waarmee het resultaat gerealiseerd kan worden.
3. Voor individuele begeleiding wordt een bedrag per uur beschikbaar gesteld.
4. Voor begeleiding in groepsverband wordt een bedrag per dagdeel beschikbaar gesteld.

Artikel 38. De hoogte van het pgb voor logeren/respijtzorg

1. De hoogte van het pgb in verband met logeren/respijtzorg is afhankelijk van het toegekende aantal dagen per week waarmee het resultaat gerealiseerd kan worden.
2. Voor logeren/respijtzorg wordt een bedrag per etmaal beschikbaar gesteld.

Artikel 39. De hoogte van het pgb voor beschermd wonen

De gehanteerde tarieven voor beschermd wonen, zijn de tarieven zoals vastgesteld door het college van de gemeente Leeuwarden.

Artikel 40. De hoogte van het pgb sociaal netwerk/informele aanbieder

1. De hoogte van het pgb ingeval van inzet door een persoon die behoort tot het sociaal netwerk voor hulp bij het huishouden, begeleiding en/of respijtzorg, is gebaseerd op het geldende wettelijk minimumloon.
2. Een aanbieder die niet aan de eisen voor formele ondersteuning voldoet kan, indien de ondersteuning wel als passend wordt beschouwd, worden aangemerkt als een aanbieder van informele ondersteuning waarbij de hoogte van het pgb wordt gebaseerd op het geldende wettelijk minimumloon.
3. Het pgb sociaal netwerk wordt afgewezen als de kosten daarvoor hoger zijn dan een vergelijkbare voorziening in natura (goedkoopst compenserend).

Artikel 41. Algemene regels over de financiële tegemoetkoming

1. Een financiële tegemoetkoming kan worden toegekend t.b.v. de volgende resultaatgebieden:
   a. roerende woonvoorzieningen: wonen in een geschikt huis
   b. onroerende woonvoorzieningen: wonen in een geschikt huis
   c. hulpmiddelen: verplaatsen in en om de woning
   d. vervoervoorzieningen: lokaal verplaatsen/meedoen aan het maatschappelijke leven
2. Het college kan voor de beoordeling van het recht op een financiële tegemoetkoming nadere regels stellen.

Artikel 42. Algemene regels over de hoogte van de financiële tegemoetkoming

1. De hoogte van de financiële tegemoetkoming is niet hoger dan de kosten van de goedkoopst adequate voorziening.
2. De financiële tegemoetkoming is in beginsel niet kostendekkend, tenzij het college na onderzoek oordeelt dat dit noodzakelijk is in het individuele geval.

Artikel 43. Voorwaarden voor uitbetaling van de financiële tegemoetkoming

1. De tegemoetkoming wordt uitbetaald aan de inwoner of aan de leverancier van de voorziening.
2. De tegemoetkoming kan voorafgaande aan de aanschaf, of na realisering van de voorziening worden verstrekt;
   a. indien de tegemoetkoming voorafgaande aan de aanschaf van de voorziening wordt uitbetaald aan de inwoner, dient deze binnen drie maanden na verstrekking van de tegemoetkoming een bewijsstuk aan te leveren waaruit blijkt dat de financiële tegemoetkoming is aangewend voor de aanschaf van de voorziening;
   b. indien de tegemoetkoming rechtstreeks wordt uitbetaald aan de leverancier van de voorziening, geschiedt deze uitbetaling na aanlevering van een bewijsstuk van de leverancier waaruit blijkt dat de voorziening is gerealiseerd.
3. Verstrekking van de tegemoetkoming achteraf geschiedt na aanlevering van een factuur of ander bewijsstuk waaruit blijkt dat de voorziening reeds is aangeschaft.
4. Indien de inwoner als genoemd in lid 2 onder a geen bewijsstuk aanlevert, kan de tegemoetkoming worden teruggevorderd op grond artikel 2.4.1 lid 1 van de wet, voor zover het de inwoner kan worden aangerekend dat de tegemoetkoming niet adequaat is besteed.

5. Indien een programma van eisen is opgesteld, vindt uitbetaling van de tegemoetkoming slechts plaats voor zover wordt voldaan aan de in het programma gestelde eisen.
6. In de gevallen waarin een programma van eisen is opgesteld en de uitbetaling van de tegemoetkoming vooraf plaatsvindt, wordt binnen drie maanden na realisering van de voorziening een inspectie uitgevoerd.
7. Als na inspectie blijkt dat de voorziening niet voldoet aan het programma van eisen, kan de gemeente de beslissing tot toekenning van de financiële tegemoetkoming herzien dan wel intrekken.
8. Indien het besluit tot intrekking als genoemd in lid 6 de inwoner kan worden aangerekend, kan het college de tegemoetkoming terugvorderen op grond van artikel 2.4.1 lid 1 van de Wet.

HOOFDSTUK 4: Bijdrage in de kosten

Artikel 44. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen, pgb's en financiële tegemoetkoming en bij verordening aangewezen algemene voorzieningen

1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening, een pgb of financiële tegemoetkoming, zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb of financiële tegemoetkoming wordt verstrekt, met als maximum de kostprijs.
2. Het bericht aan de aanbieder waarin het daadwerkelijk starten van de zorg wordt aangekondigd wordt beschouwd als de ingangsdatum van de bijdrage in de kosten.
3. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een bij verordening aangewezen algemene voorziening, waarvoor een duurzame hulpverleningsrelatie bestaat, zolang de cliënt van deze voorziening gebruik maakt. Hiervoor geldt het abonnementstarief. Vooralsnog zijn er geen (door de gemeente geïnitieerde) algemene voorzieningen aangewezen.
4. De bijdragen voor maatwerkvoorzieningen of pgb of financiële tegemoetkoming en voor bij verordening aangewezen algemene voorzieningen, zijn gelijk aan de kostprijs, tot aan ten hoogste het landelijk vastgestelde bedrag voor de ongehuwde cliënt of de gehuwde cliënten samen.
5. In afwijking van artikel 2.1.4a, vierde lid, van de wet bedraagt de hoogte van de eigen bijdrage voor de maatwerkvoorziening voor vervoer € 0,20 per kilometer.
6. Geen bijdrage in de kosten is verschuldigd indien:
   a. het resultaat behaald kan worden door een voorziening in de vorm van een woningaanpassing in algemene ruimten;
   b. het resultaat behaald kan worden door een voorziening in de vorm van aanpassingen aan eerder verstrekte woonvoorzieningen en vervoersvoorzieningen;
   c. een maatwerkvoorziening is verstrekt in de vorm van een rolstoel;
   d. sprake is van een collectieve voorziening, bijvoorbeeld een poolvoorziening zoals een scootmobielpool, een driewielfiets- of duofietspool.
7. De bijdrage in de kosten voor een voorziening in de vorm van een pgb of financiële tegemoetkoming is verschuldigd zolang de hierna volgende afschrijvingstermijnen niet zijn verstreken:
   a. zeven jaar voor vervoersvoorzieningen in de vorm van een autoaanpassing;
   b. zeven jaar voor roerende woonhulpmiddelen;
   c. tien jaar voor woningaanpassingen, niet zijnde een aanbouw;
   d. vijftien jaar voor een woningaanpassing in de vorm van een aanbouw;
   e. drie jaar voor een sportvoorziening.
8. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb of financiële tegemoetkoming ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.

9. De kostprijs van een:
   - maatwerkvoorziening of bij verordening aangewezen algemene voorziening wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;
   - maatwerkvoorziening in de vorm van een hulpmiddel wordt tevens bepaald door de wijze van beschikbaarstelling (bruikleen of eigendom en het dienstverleningstarief);
   - maatwerkvoorziening in de vorm van een woningaanpassing wordt tevens bepaald door de wijze van beschikbaarstelling (bruikleen of eigendom);
   - pgb is gelijk aan de hoogte van het pgb.
10. De bijdrage wordt door het Centraal administratiekantoor (CAK) vastgesteld en geïnd.

HOOFDSTUK 5: Kwaliteit en veiligheid

Artikel 45. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, door:
   a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
   b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg en ondersteuning;
   c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
   d. voor zover van toepassing, erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken.
2. De eisen als bedoeld in het eerste lid zijn in ieder geval zodanig dat:
   a. de dienstverlening veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht wordt verstrekt;
   b. de dienstverlening tijdig en conform afspraak wordt verstrekt;
   c. de dienstverlening is afgestemd op de reële behoefte van de cliënt en op andere vormen van zorg of hulp die de cliënt ontvangt;
   d. de dienstverlening verstrekt wordt met respect voor en inachtneming van de rechten van de cliënt;
   e. de aanbieder van zorg een actieve signaleringsplicht heeft ten aanzien van veranderingen in de gezondheid (fysiek en psychisch), de sociale situatie en de behoefte van de cliënt aan meer of andere zorg;
   f. de ondersteuning wordt geleverd met gekwalificeerd personeel, passend bij de behoeften en persoonskenmerken van de cliënt;
   g. de aanbieder zorgdraagt voor scholing zodanig dat de medewerkers over kwalitatief verantwoorde kennis en kunde kunnen (blijven) beschikken;
   h. medewerkers, indien van toepassing, geregistreerd zijn volgens de geldende beroepsregistratie;
   i. personen die beroepsmatig dan wel vanuit een professioneel georganiseerde situatie in contact kunnen komen met cliënten, een verklaring omtrent het gedrag (VOG) bezitten die niet eerder is afgegeven dan drie maanden voor het tijdstip waarop betrokkene voor de aanbieder ging werken;
   j. de aanbieder zorgdraagt voor het naleven van beroeps- en meldcodes door de medewerkers en
   k. elke medewerker de Nederlandse taal spreekt en schrijft.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek, en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 46. Verhouding prijs en kwaliteit levering door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
   a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met de derde; of
   b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
      1°. een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde, en
      2°. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
   a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en
   b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijselementen:
   a. de kosten van de beroepskracht;
   b. redelijke overheadkosten;
   c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
   d. reis en opleidingskosten;
   e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;
   f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een reële prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.
5. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.
6. Het college kan zich voor de vaststelling van de in voorgaande leden bedoelde prijs laten adviseren door een onafhankelijke adviseur.
7. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren voorzieningen, niet zijnde diensten, in ieder geval rekening met:
   a. de marktprijs van de voorziening, en
   b. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
   1. aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;
   2. instructie over het gebruik van de voorziening;
   3. onderhoud van de voorziening, en
   4. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden (bijv. sociaal wijkteams).

Artikel 47. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.
3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Artikel 48. Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's of financiële tegemoetkoming en misbruik of oneigenlijk gebruik van de Wmo 2015.

1. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb financiële tegemoetkoming zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
2. Het college geeft zoveel mogelijk uitvoering aan de bevoegdheden die hem zijn toegekend in de artikelen 2.3.9, 2.3.10 en 2.4.1 van de wet.
3. Het college wijst een toezichthouder aan die belast is met het houden van toezicht op de naleving van rechtmatige uitvoering van de wet, waaronder de bestrijding van misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik van deze wet.
4. De toezichthouder is in ieder geval bevoegd alle gegevens te vorderen die noodzakelijk zijn om te kunnen beoordelen of de ondersteuning voldoet aan de eisen zoals bedoeld in artikel 45 van deze verordening.
5. Het college kan nadere regels stellen over de bevoegdheden van de toezichthouder.
6. In aanvulling op het bepaalde in het tweede lid kan een beslissing tot verlening van een pgb of financiële tegemoetkoming worden ingetrokken als blijkt dat het pgb of financiële tegemoetkoming binnen drie maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 49. Opschorting betaling uit het pgb

1. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot opschorting van betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.
2. Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste en tweede lid.

Artikel 50. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en pgb's

1. Het college onderzoekt al dan niet steekproefsgewijs het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's en financiële tegemoetkomingen met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en recht- en doelmatigheid daarvan.
2. De toezichthouder is bevoegd voorafgaand, gedurende of achteraf een indicatie tot verstrekking van een maatwerkvoorziening, onderzoek verrichten in het kader van kwaliteit, doelmatigheid en rechtmatigheid.

HOOFDSTUK 6: Waardering mantelzorgers en tegemoetkoming meerkosten

Artikel 51. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Het college zorgt voor een jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers, die na overleg met mantelzorgers wordt bepaald.

Artikel 52. Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen

Hieraan is invulling gegeven door de ‘Regeling compensatie eigen risico zorgverzekering’.

HOOFDSTUK 7: klachten, medezeggenschap en inspraak

Artikel 53. Klachtregeling

1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle voorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.
3. Het college kan besluiten één of meerdere van de in dit artikel genoemde eisen niet of anders aan de aanbieder te stellen, indien deze niet proportioneel is in relatie tot de omvang van de organisatie van de aanbieder of de aard of omvang van de opdracht.

Artikel 54. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van alle voorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.
3. Het college kan besluiten één of meerdere van de in dit artikel genoemde eisen niet of anders aan de aanbieder te stellen, indien deze niet proportioneel is in relatie tot de omvang van de organisatie van de aanbieder of de aard of omvang van de opdracht.

Artikel 55. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college betrekt ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers daaronder begrepen de adviesraden, bij de voorbereiding van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning, overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt ingezetenen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.

HOOFDSTUK 8: overgangsrecht en slotbepalingen

Artikel 56. Geen bepalingen
Voor zover deze verordening bij de uitvoering ervan niet voorziet in een geval, beslist het college.

Artikel 57. Hardheidsclausule
Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 58. Intrekking oude verordening en overgangsrecht
1. De ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning 2025’ wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2027.
2. Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning 2025’, zoals die gold tot 1 januari 2027, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de onder het eerste lid genoemde verordening en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning 2025’.
4. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de in het eerste lid genoemde verordening, wordt beslist met inachtneming van die verordening.

Artikel 59. Inwerkingtreding en citeertitel
1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2027.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning 2027’.

Besloten in de openbare vergadering van 8 december 2026.

, griffier. , voorzitter.